

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - Tel. 41646

Letna naročnina, Italija	Lir 32.000
Letna inozemstvo	Lir 50.000
Letna inozemstvo, USA dol.	35
Poštno čekovni račun:	št. 11234499

Leto XXXIX. - Štev. 2 (1931)

Gorica - četrtek, 8. januarja 1987 - Trst

Posamezna številka Lir 700

Mladi in delo v našem času Papež je napovedal Marijino leto Slovenci obnovem letu in marijansko encikliko

Izmed mladih v Italiji 66% (med 15. in 25. letom) nima nobene diplome, drugi (36%) imajo višjo izobrazbo. 50% deklet pa je končalo samo nižjo srednjo šolo. Ker se dandanes zahteva več izobrazbe, pride ženski svet teže do dela.

V Tretjem svetu je slika še bolj porazna. Pri nas v Evropi in Ameriki gre bolj za iskanje smisla in namena dela, v nezavrtih deželah pa za golo preživljanje. Pri nas se mlad človek naslanja lahko na starše, ki so zaposleni in toliko zaslužijo, da morejo prezivljati sebe in družino; v Tretjem svetu tega govesedno ni, ker manjka zaslužek. Zato postaja Tretji svet vedno revnejši.

Današnja šola ne pripravlja za življenje in na delo, uradi za zaposlovanje so nemočni, podjetja nimajo interesa izučiti fanta poklica za tako visoko ceno (fant pri 15. letu dobi skoro toliko plače kakor mojster). Kaj pa sindikati? Kadar se baraka potaplja, vsak skuša rešiti svoje življenje. Sindikati so se postavili na stran tistih, ki imajo zagotovljeno delo. Od brezposelnih nimajo kaj pričakovati, ker so brez moči in glasu.

Kaj čaka našo mladino, če ne bo primerne zaposlitve? Zakaj je prišlo do alkoholizma, uživanja mamil, zločinstva in samomorov med mladimi? Leta 1968 je mladina protestirala, zdaj pa zahteva samo boljše šolanje in zaposlitev. Ne briga se več za socialne in politične organizacije.

To pomeni, da je svet, ne samo mladina, v krizi. Pri nas ni več ljudi, ki bi umirali od lakote, a kakšen je doprinos mladih pri razvoju sedanje družbe? Mladina brez perspektiv pomeni narod brez prihodnosti. Zakaj toliko mladih išče in ne najde dela?

Najprej, ker od leta 1960 do 1970 smo razvili pravo eksplozijo rojstev. Drugi razlog je, da je mnogo žena šlo na delo. Tretji razlog: velik tehnični napredek, ki odpravlja številna delovna mesta. In ne nazadnje novoliberalni gospodarski sistem, ki pospešuje iznajdljivost podjetnikov za vedno večji dobiček, a ne zna razdeliti bogastva na pravičen način. Ali se ne bi dala stvar tako urediti, da bi vsi delali? Lahko bi vpeljali part-time (štiri ure namesto osmih kakor na Kitajskem) ali pa da bi mlad človek dobil začasno zaposlitev (bolje nekaj nego nič).

Zakaj naša mladina ne protestira toliko kakor prej? Ker so tu pa tam zaposleni in družina skrbi za nujne potrebe. Ne nazadnje se mlad človek vključuje v klapo, z njo sanja in upa uresničiti svoje ideale. Če je okolje primerno zanj, je lahko njegov odziv zelo pozitiven. Večina mladih ne gre z veseljem na delo, vse drugo je bolj važno kakor delo. Ima zagotovljen zaslužek, a ga to ne zadovolji, ker ga notranje ne bogatijo, ker mu ne da možnosti, da bi poklical, kaj zna in ne napreduje ne v karieri ne v človečnosti.

Kaj kristjani lahko store za mlade ljudi? Poznati je treba svet, v katerem živimo. Kapitalizem, naj si bo zasebni kakor državni, je obljubil blagostanje, ki je postalo fata morgana za večino ljudi. Vsi vemo, da je ekonomski procvit silno drag in pusti za seboj veliko socialno nepravilnost in bolečo brezposelnost. Nekoč je bil delavec glavni nosilec proizvodnosti, nosilec tega procesa. Zato se je toliko razpravljalo o enakopravnosti. Z uporabo robotov, z organizacijo reklame, prodaje in uslug je delavec samo kolesce v proizvodnji.

Ekonomski napredek je v glavnem odpravil revščino, vsak je preskrbljen z vsem potrebnim (obleka, vsakdanji kruh, stanovanje), a je treba delati za vsako ceno; zato ni več demonstracij proti prodaji orožja manj razvitim državam ali državam z levo ali desno diktaturo. Jaz delam, za drugo mi ni mar. Nihče se ne mara nečemu odpovedati, da bi tudi drugi imeli človeka vredno življenje.

Ko prisostvujemo razkroju vsake ideologije, zlasti socialistične, se jasno zavedamo, da ima ravno krščanstvo povedati mladim večno resnico božje ljubezni, tr-

pečim, žalostnim, ubogim. Jezus se je bratil z ljudmi, ki jih nihče ni upošteval, ampak zaničeval. Mladi za mlade: to naj bi bilo geslo za nas: mladi zaposleni, zdravi, šolani za mlade, ki so zaostali v socialnem uveljavljanju.

Če se drogirajo ali ne, če imajo družino, ki skrbi zanje ali ne, so naši bratje in to zadostuje, da se zanje brigamo. O našem ravnanju ne sme odločiti tak ekonomski zakon, ki je brez poslušaja za potrebe šibkejših. Ne sme veljati Darwinov zakon pragozda, da močnejši pogoltno šibkejšega. Vsi imajo pravico do življenja in torej do dela.

Delo je res trud in skrb, a je tudi sredstvo za uresničenje samega sebe, za podružabljenje človeka, je dokaz, da je človek gospodar sveta in izpopolnjevalec stvarstva. Mladi človek mora priti v stik s svetom, z delom, ki večkrat prinaša tudi občutek zatiranja in tesnobe. A tako se mlad človek vzgaja za odgovornost in postaja odrasel. Z delom razvija svoje telesne in duševne sposobnosti in ustvarja novo bogastvo zase in za druge. Z delom torej, ki si ga je sam izbral, pride dokončno do poklica, ki njemu in drugim pripravlja boljšo bodočnost.

R. B.

Božič 1986 v domovini samoupravnega socializma

(Od našega domovinskega dopisnika)
V Evropi ne praznujejo božiča v Sovjetski zvezi, Romuniji, Bolgariji in Jugoslaviji; v Jugoslaviji pa živijo tudi Slovenci. To nas boli! Morda nam kdo tega tudi ne verjame — ali pa nas vsaj ne razume — toda to nas boli. Ko okoli in okoli nas te dni praznujejo, ko se tudi skozi našo deželo vijejo neskončne kolone Turkov, Grkov in naših ljudi, ki se za božične praznike vračajo na svoje domove, iz dežel zahodne Evrope, kjer so si našli zaslužek in drugi dom. Za božič bodo praznovali doma. Cestne službe naše dežele precej vzorno skrbijo za te ljudi, ki se vozijo praznovati. Domači človek, ki vse to gleda pač težko verjame, da zanj praznikov ni. In zato nas boli!

Ne vem, če je usojeno ali kaj; toda znova in znova — in tokrat ne bo nobene izjeme — je treba ugotavljati, da se v slovenski socialistični stvarnosti stvari ugodno razvijajo: predvsem po zaslugi mladinskih gibanj, po zaslugi študentskih in mladinskih časnikov, se pravi obraz socializma vendarle razkrinkava in ljudje se počasi »susposablajo« za demokratičen način življenja.

Tako tudi ni ljudstvu vseeno, če mu oblast prepoveduje obhajati praznik, ki je po vsem krščanskem svetu najlepši med prazniki. Znano je, da se je v letošnji anketi »slovensko javno mnenje«, precej nad 50 odstotkov Slovencev izreklo, da božič praznujejo kot **verski** praznik, precej nad 70 odstotkov pa jih je izjavilo, da ga praznujejo kot **družinski** praznik. Slovenski oblastniki pa, kakor je tudi že znano, v zadnjih mesecih precej več dajo na mnenje ljudstva, kakor so imeli navado prejšnje čase.

Ze ob lanskem božiču je zategadelj marsikaj »viselo v zraku«, širiti so se začele odkrite govorice, da ni več daleč dan, ko bo lahko tudi Slovenec znotraj socialističnih mej smel božični dan preživeti s svojo družino ob jaslicah in mu ne bo treba v službo...

Ta dan res ni več daleč, vendar pa je treznejši opazovalec slovenskih in jugoslovanskih razmer takrat, pred letom, vedel, da letos tega še ne bomo dočakali. In četudi se je v zadnjem letu marsikaj bliskovito spremenilo, in so se dogajale stvari, ki bi jih pred enim letom ne mogel napovedati noben futurolog...

Vsemu temu navkljub, je bil praznični božič za letos v jugoslovanski Sloveniji vendarle še utopija.

Res je: božič je prazničen tudi v jugo-

slavski Sloveniji. V cerkvah na primer. Splošno je znano, da je zlasti polnočnica po slovenskih cerkvah najbolj obiskana roaša v letu (pa saj tako je po vsem svetu), da zvonovi v Sloveniji na božič prav tako praznično pritrkavajo, kot bi drugod po svetu (če bi tudi drugod pritrkavanje poznali), da se mize na božič prav tako kot drugod po svetu upogibajo pod najrazličnejšimi dobrotami...

Z eno besedo: ljudje praznujejo, najsi že »versko« ali »družinsko«. Oblast pa praznika ne priznava. Ni najmanjšega dvoma, da bi Slovenija (ko bi šlo samo za Slovenijo), državni praznik ta dan že uvedla, toda zavoljo kompliciranega sožitja med jugoslovanskimi republikami, je torej Slovenija na istem kakor Bolgarija.

Da pa vendarle ne bomo jadikovali in tožili v nedogled. Kakor je že bilo omenjeno, spreminja se!
Nerodna reč, toda spet bo treba enkrat omenjati Jožeta Smoleta, predsednika Socialistične zveze. Smole je namreč že v začetku decembra v javnosti predstavil letošnji »pogled« socialistične zveze na božič. Vedeti pa je treba, da je bilo prej znotraj oblastnih organov veliko žolčnih razprav, na katerih je bilo treba vskladiti »slovensko javno mnenje«, program Zveze komunistov, sožitje z drugimi republikami in še kaj. Na kratko: vskladiti je bilo treba želje in zahteve ljudi na eni, in partijsko pravovernost na drugi strani. Država je v Jugoslaviji ločena od Cerkev in to je spet enkrat izrazil Smole, ko je rekel, da se je to ovira za uvedbo praznika na božič. »Sicer pa ni,« je nadaljeval, »nobeni ovir, da ne bi do radiu predvajali božičnih pesmi in tudi ljubljanski nadškof lahko po radiu nagovori ljudi za božič.«

Do vsega tega je res prišlo! In priznati je treba: kakor je bilo vse to nekaj novega in prvič doživetelega, tak je bil učinek. Znanec, ki je bil pri polnočnici v očeželski cerkvi na Gorenjskem, je pripovedoval, da takega obiska še ni bilo, niti tedaj ne, ko božič ne »pade« na delavni dan. Ljudje so bili vzhiceni! In ta izraz je dokaj na mestu. Prvič v zgodovini socialistične Slovenije je škof nastopil po radiu.

Bili so že prejšnji božiči v Ljubljani in drugod po Sloveniji svečani, niso pa bili tako razigrano slovesni, kakršni so bili letošnji. In naši ljudje so za hip pozabili, da bodo morali tudi za božič v službo kot sovjetski narodi, Romuni in Bolgari. A v upanju, da je tudi to samo še stvar časa!

Posredoval V. Stemensky

naj bi se organiziralo romanja v krajevna Marijina svetišča, študijske dneve in tedne, razne dobrodelne akcije in podobno.

V svojem govoru se je papež spomnil tudi 600-letnice pokristjanjenja Litve, ki bo letos. Dejal je, da bo povezan v molitvi z litvanskimi katoličani, ki že stoletja vztrajajo v zvestobi do Kristusove Cerkev. Sv. oče ne skriva želje, da bi obiskal Litvo za ta jubilej.

Na koncu pridige je papež zaželel vsem kristjanom, pa tudi pripadnikom drugih ver in vsem ljudem dobre volje brez izjeme, da bi v letu 1988 človeštvo odpravilo iz svoje srede, kar ga je v preteklosti ločevalo in delilo; naj bi leto 1987 bilo leto iskanja miru in napredku in solidarnosti.

Cossigova novoletna poslanica

V novoletnem pozdravu je predsednik italijanske države Cossiga pozval državljane, naj ne bodo samo vase zagledani, ampak vidijo tudi ljudi, ki so materialno ogroženi, oropani človeške topline, bolni, ostareli, na rob družbe izrinjeni. Nadalje je omenil varstvo okolja, kulturno in poklicno vzgojo mladih ter njih zaposlovanje, zlasti na Jugu. Potrebno bo tudi urediti zdravstvo, promet v velikih mestih ter pokojninski sistem.

V nadaljevanju svoje poslanice je tudi izrekel zaupanje v prihodnost, ki izhaja iz gospodarske rasti, čeprav ta rast ne zadene vseh enako. Brez dvoma je življenjska moč Italijanov velika, čemur pa ne odgovarja učinkovitost javnih struktur. V demokraciji bi morali biti vsi soodgovorni, kajti demokracija ni samo v izvolitvi pooblaščenih predstavnikov, temveč tudi v njih nadzorstvu.

V sedanjih družbi se večja smisel za tekmovanje in tudi tveganje, zato pa so potrebna jasna pravila, moderno upravljane ustanove, hitro, usklajeno, premišljeno in učinkovito ukrepanje. Razpisništvo in zanašanje na druge družbi nista v korist in povzročata neenakost. Vse to je treba preprečiti.

Spectator

Ob novem letu in pojavih nestrpnosti

Ob začetku leta 1987 je deželno tajništvo Slovenske skupnosti objavilo tiskovno poročilo, v katerem vsem slovenskim ljudem izraža voščilo, da bi bilo novo leto srečno, naši narodnostni skupnosti v Italiji pa bi prineslo resničen napredek v smeri dejanske enakopravnosti in vsestranskega razvoja.

Ob tem je deželno tajništvo globoko obžalovalo nekatere pojave nestrpnosti zadnjih dni, ki zaslužijo ostro obsodbo. SSK je že s svetovalskima vprašanjema svojega predstavnika v deželnem svetu Furlanije-Juljske krajine dr. Draga Štoker ožigosala dogodek v tržaški stolnici med božično polnočnico in novoletni pozdrav tržaškega župana Staffierja v gledališču Rossetti, ki ga je prenašala tudi neka televizijska postaja.

Škof Bellomi je med izrekanjem kratkega božičnega voščila v slovenščini doživel oporekanje, ki je bilo sicer osamljeno, a je hudo zavoljo svojega fašističnega nestrpnega značaja in zaradi motenja cerkvenega obreda v enem najbolj slovenskih trenutkov, ko so misli vernikov res usmerjene k miru, razumevanju, človeški povezanosti. Dogodek med polnočnico dokazuje ne le slepo nestrpnost nekaterih krogov, temveč tudi načrtnost protislovenskih dejanj. Drugače si ni mogoče razlagati izredno poudarjenega in povsem izkrivljenega poročanja vsedravnega dnevnika »Il Giornale«, pri katerem list in avtor Piero Fortuna vztrajata kljub popravkom tržaške škofije.

Škof Bellomi kot pravičen predstavnik

Spet je prišlo leto okrog in z njim tudi vse tisto, kar spada pač v ta okvir. Problemi posameznikov in skupnosti se prav tako spet javljajo in po prazničnem vzdušju zaživijo v svoji vsakdanji resničnosti. Leto nakazuje svoje zahteve in pričakovanja, ki se pa nikdar v celoti ne uresničijo.

Tudi Slovenci v zamejstvu danes ob novem letu spet z upanjem in pričakovanjem zremo v bodočnost. V bližnjo in daljno bodočnost, saj se naša vprašanja vse prej kot hitro rešujejo. Problem zakonske zaščite Slovencev pa je že »obred« (da uporabimo — seveda v drugačnem tonu — izrazoslovje znanega zagrebškega dnevnika). Kaj in kdaj bomo dosegli — je seveda vprašljivo. Vseeno pa nas ne sme navdajati malodušje, čeprav bi si to razni gotovo želeli.

Pri vsem tem je žalostno dejstvo, da se italijansko javno mnenje po državi informira prek številnih neobjektivnih člankov in komentarjev o problematiki Slovencev. To jasno ne ustreza manjšinskim koristim. Delna zamrzitev odnosov z Jugoslavijo, odločitev brez novih perspektiv debate v senatni komisiji, nerazpoloženje vsaj v delu krajevne javnosti in javnih občil, vse to prav gotovo ne prispeva k premaknitvi celotnega problema naprej oz. k pozitivni rešitvi.

V svoji zadnji številki posveča znani ilustrirani tednik »Epoca« daljši članek Gorici. Med drugim se tu tudi dotakne vprašanja Slovencev. Piše sicer v glavnem zadovoljivo, čeprav informacije niso vse najbolj točne. Vsekakor omenja dolgoletno fašistično raznarodovalno zatiranje Slovencev, nato beleži kratke podatke o političnem življenju in prisotnosti Slovencev na goriški občini. Med fotografskim materialom je tudi slika pevске slovenske osnovne šole z dvojezičnim napisom. Kar pa zadeva odnose med slovenskim in italijanskim prebivalstvom, je za dopisnika milanskega tednika skoraj pičlo.

Tako vidimo, da različna javna občila tudi zadnje čase poročajo o naši problematiki z večjo ali manjšo dozo informiranosti in dobre (ali slabe) volje. Jasno je torej, da moramo zreti na prihodnost z določenim realizmom, ki je verjetno neke na sredi med pesimizmom in optimizmom.

Spectator

katoliške Cerkev, ki mu SSK izreka solidarnost in vso podporo, pa je bil te dni deležen še neverjetnega »poučevanja« združenja bivših italijanskih vojakov zaradi novoletnega »pohoda za mir« v Trstu. Poleg drugega so vzrojili zavoljo omembe slovenščine pri pobudi. S pomočjo tržaškega dnevnika v italijanščini pa so škofa opominjali in pozivali na način, ki ga k sreči doslej nismo bili vajeni.

S svojimi novoletnimi voščili v gledališču Rossetti in s prezirljivim odnosom do Slovencev se je tudi tržaški župan Staffieri prišel med tiste Tržačane, ki med sabo tekmujejo ne v odprtosti, razgledanosti, demokratičnosti, temveč v samovšečnem zapiranju in togi nestrpnosti.

Preiskave javnega mnenja kažejo, da je tržaško prebivalstvo bolj odprto in strpno, kot bi se zdelo po zunanjih izrazih. Taki nastopi vidnih javnih predstavnikov pa potiskajo naše kraje v vse večji provincializem in ozračje postaja vse bolj zatohlo.

★

■ V Mozambiku so gverilci odporniškega gibanja Renamo, ki se bori že več let proti marksističnemu režimu Frelimo, ugrabili tri italijanske misijonarje, kateri pripadajo redovni družbi Srca Jezusovega, imenovani po ustanovitelju Dehonu tudi dehonijanci. Med njimi je 63-letni Onorio Venturini, doma iz Jalmicca pri Palmano- vi. V Mozambiku deluje že od leta 1950. Ostala dva misijonarja sta doma iz Tridentinskega. Vsi trije so bili ugrabljeni 13. decembra lani.

Deželna zbornica je odobrila tri pomembne dokumente

Mesec december je bil v deželni skupščini v celoti posvečen razpravi ter odobrili obračuna, proračuna za prihodnje leto ter gospodarskemu razvojnemu načrtu, ki obsega razne pobude in predloge do konca te mandatne dobe, tj. do konca leta 1988.

Ti dokumenti so bili najprej odobreni v pristojni deželni komisiji, nato pa v zbornici. Sprejeti so bili z glasovi strank, ki sestavljajo sedanjo deželno večino (DC, PSI, PSDI, PRI, PLI, SSK). Proti je seveda glasovala opozicija (PCI, MSI, LpT), medtem ko sta se Furlansko gibanje ter »Lista civica« v bistvu vzdržali.

DISKUSIJA V ZBORNICI

O treh omenjenih dokumentih so spregovorili vsi trije svetovalci slovenskega rodu: Drago Štoka, Ivan Bratina ter Boris Iskra. Poleg tehničnih in upravnih pripomb in analiz so omenjeni poslanci spregovorili tudi o aktualnih problemih Slovencev v Italiji. Bratina je bil poročevalec obračuna in proračuna, Iskra pa je natančno analiziral sedanjo narodnostno, socialno in ekonomsko stanje Slovencev v naši deželi. Iskra je predložil tudi daljšo resolucijo glede rešitve odprtih vprašanj slovenske narodnostne skupnosti, vendar jo je deželni odbor zavrnil ter sprejel podobno resolucijo svetovalca Štoke.

Zal pa so le ti trije spregovorili o slovenski problematiki, saj iz vrst PSI, ki sploh še nikdar ni izvolila kakega Slovenca v deželno zbornico, nihče ni črnil tehtne besede o naših perečih vprašanjih. Sicer pa bodo socialisti to že znali nadoknaditi v volilni kampanji, ko jim bo gorelo za petami od iskanju slovenskih glasov.

GOVOR DR. ŠTOKE

Deželni poslanec Štoka je svoj govor, ki je naletel na precejšen pozitiven odmev v deželni skupščini, razdelil na dva dela. V prvem je analiziral vsebino treh dokumentov s tehničnega, političnega in pravnega stališča, nakazal nekatere smerice za bodočnost delovanja deželne uprave in naglasil potrebo večje povezave med »vrhom« in bazo, tj. med deželno administracijo ter posameznimi krajevnimi enotami (pokrajine, občine, konzorciji, gorske skupnosti, zdravstvene enote itd.).

Drugi del svojega govora pa je Štoka posvetil izključno perečim in nerešenim vprašanjem naše slovenske narodne skupnosti. Potem ko je poudaril njeno gospodarsko in socialno problematiko, se je dlje ustavil pri vprašanjih, ki jih ustvarjajo razlastitve (za avtoceste, velike tehnične načrte, protosinhrotron na Krasu itd.), potem pa temeljito obdelal še vedno nerešeno vprašanje celovite zaščite Slovencev v deželi, kar predvidevajo Osimski spoznamski ter sploh razne mednarodne pogodbe ter mednarodne listine, od pariške mirovne pogodbe, Izjave o človekovih pravicah do Londonskega sporazuma. Zahteval je od deželne odbora, da stalno spremlja parlamentarno pot zakonskih osnutkov, ki so jih v parlamentu predložile razne stranke (med njimi seveda Slovenska skupnost) in ki še vedno, in to brez vsake utemeljitve, ležijo v že zaprašenih predalih pristojne komisije v senatu, kjer se je debata o omenjenih zakonskih predlogih že pred leti začela, a ne gre nikamor naprej.

Deželni poslanec SSK se je odločno zavzel za to, da parlament pred iztekom svojega mandata odobri objektivni in pravičen zakon v korist narodnostnega, kulturnega, socialnega in gospodarskega razvoja vseh Slovencev v Italiji, ki strnjeno živijo na ozemlju videmske, goriške in tržaške pokrajine.

Dr. Štoka se je v nadaljevanju svojega govora jasno postavil proti poskusom razbijanja naše dežele na dva dela (dežela Furlanija zase, dežela Julijska krajina zase), ker bi pač tako razkosanje, za katelega se neki furlanski krogi zelo ogrevajo, znalo zadati hude rane našemu narodnostnemu telesu, saj bi beneški Slovenci nujno spadali v deželo Furlanijo, tržaški Slovenci v Julijsko krajino, medtem ko se še ne ve, kam bi šli goriški Slovenci. Danes smo pod isto upravno streho dežele vsi Slovenci od Trbiža do Milj in imamo torej skupne koristi in probleme. Če bi pa jutri prišlo do razbitja dežele, bi to pomenilo konec teh skupnih koristi in hontenji. Zato menimo, da je bilo zelo umestno, da je o tem pekočem problemu jasno spregovoril v deželni skupščini predstavnik SSK.

ODOBRENJI RESOLUCIJI

Predsednik deželne vlade Biasutti je po zaključni razpravi v zbornici analiziral vr-

sto resolucij (nad 80), ki so jih o aktualnih vprašanjih predložili tako poslanci večine kot opozicije. Resolucije opozicije je predsednik večinoma zavrnil, sprejel pa skoro vse resolucije večine, med njimi tudi obe, ki ju je vložil dr. Štoka. Prva zahteva, naj deželni odbor stalno spremlja potek zakonskega predloga v parlamentu v korist slovenske narodne skupnosti v Italiji in naj napravi vse korake, ki so v pristojnosti deželne vlade, pri osrednji vladi, da bo končno le prišlo do izglasovanja globalnega zaščitnega zakona za Slovence v naši deželi.

V drugi resoluciji pa je govor o izplačilu krajevnim tržaškim upravam (Kraški gorski skupnosti, pokrajini ter občinam) odškodnine za razlašanje in drugo ob gradnji avtoceste Sesljan-Fernetiči. Svoj čas je deželni odbornik Rinaldi obljubil tem ustanovam odškodnino v višini približno 6 milijard lir. Nekaj je bilo že izplačanega, ostane pa še vedno veliko neizplačane vsote.

GLASOVALNA IZJAVA

Ker sta bili omenjeni resoluciji od deželne vlade v celoti sprejeti, je Štoka v svoji glasovalni izjavi dejal, da bo glasoval za obračun, proračun ter za ekonomski načrt ter vzela na znanje pozitivno zadržanje deželne odbora s tem v zvezi do naše narodnostne skupnosti v deželi.

Tako je SSK, ki je tudi sestavni del deželne večinske koalicije, dala pozitiven glas omenjenim dokumentom in to izključno v korist našega slovenskega prebivalstva in njegovih še nerešenih problemov.

OKNO V DANAŠNJI SVET

Odlikovanje dveh duhovnikov koprške škofije

Sv. oče Janez Pavel II. je dr. Rafaela Valenčiča, dekana Teološke fakultete v Ljubljani, odlikoval s častnim naslovom prelata, spiritala v ljubljanskem bogoslovnem semenišču Jožka Benedetiča pa z naslovom monsignora. Obema gospodoma tudi mi na Goriškem in Tržaškem iskreno čestitamo.

Trpljenje ukrajinske Cerkve

Predstavniki ukrajinske narodnostne skupnosti v tujini so v času Konferenca za evropsko varnost in sodelovanje na Dunaju priredili tiskovno konferenco. Na njej so med drugim povedali, da so morali zaprti ukrajinski duhovniki katoliške Cerkve vzhodnega obreda poleg drugih zapornikov pomagati pri obnovitvenih delih atomske centrale v Černobilu. Opozorili so na preganjanje te Cerkve pa tudi na druge oblike kršenja človekovih in vernikovih pravic. Jurij Belov, ki je znan po svojem zavzemanju za pravice vernikov v Sovjetski zvezi, je opozoril, da mora vedno več jetnikov zaradi svojega prepričanja odslužiti zaporno kazen v eni od sovjetskih psihiatričnih bolnišnic. V teh klinikah naj bi bilo po njegovih virih zaprtih 10.000 političnih jetnikov, skoraj tretjina zavoljo verskega prepričanja.

Izključen iz jezuitskega reda

Vrhovno vodstvo jezuitskega reda je iz svojih vrst izključilo ameriškega člana p. Johna McNeilla, ker je javno zagovarjal homoseksualnost in se ni hotel odpovedati dušnopastirskemu delovanju med homoseksualci. 61-letni redovnik je pred leti objavil knjigo »Cerkve in homoseksualnost«. To knjigo je obsodila Kongregacija za verski nauk. Ko ga je vodstvo reda 19. oktobra opomnilo, naj se odpove pastoralni med homoseksualci, je McNeil izjavil za list »Washington Post«, da se je po dolgem premisleku odločil nadaljevati začeto delo, ker mu tako veleva vest.

IZŠLA JE »MLADIKA« ŠT. 10

Naročnina za leto 1987 je 18.000 lir

Zaskrbljenost kardinala Kima

Seulski kardinal Stephen Kim je 4. novembra v stolnici daroval slovesno mašo ob 20-letnici ustanovitve Katoliškega delavskega gibanja. Pri maši se je zbralo nad 4.000 vernikov. Čeprav so oblasti strogo prepovedale kakršnekolik neverseke dejavnosti, se je mašno slavje deloma spreverilo v izraz nezadovoljstva nad sedanjo vladno politiko. Slišati je bilo klice: »Dol z vojaško diktaturo!«, »Dajte nam demokratično vlado!«. Več sto študentov pa je zahtevalo izpustitev nedavno prijetih to-

Voščila misijonarjev

Za praznike so se oglasili številni naši misijonarji z voščili in novicami.

Iz Bengallije piše s. Terezija Medvešček: »Molim in voščim, naj božje Dete razprostre svoje ročice in podeli milosti, ki jih potrebujete... Sedaj sem zaposlena s pripravo paketov za našo najbolj potrebno mladino, ki obiskuje nedeljsko šolo. To zmoremo, ker nam dobrotniki pošiljajo pakete z rabljenjo obleko.« Potem piše, da bi sestre rade kupile hišo za svojo postojanko. Iz darov za slovenske misijonarje smo ji poslali 500 tisoč lir.

Z Madagaskarja: Ivan Štanta kratko poroča: »Dela in skrbi ne manjka. Zdravje pa me, hvala Bogu, spremlja. Letos imamo lakoto. Že dve leti zaporedoma smo imeli sušo in sedaj čutimo posledice. Italija je darovala več ton sardin Madagaskarju, a to ni za revne ljudi, ki trpijo lakoto. Odprl sem kuhinjo za otroke, tako da vsaj enkrat na dan dobijo krožnik riža...«

G. Rok Gajšek: »Skoraj dva meseca bo, odkar sem se vrnil z dopusta v domovini. Še naprej sem pri delu, pri vzgoji bogoslovcev za našo Misijonsko družbo (lazariste). Zato sem še prav posebno potreben molitve...«

Potem voščijo še Stanko Pavlin iz Hongkong, Janez Puhan z Madagaskarja (njegov članek smo objavili v božični številki), p. Radko Rudež, ki kljub slabemu zdravju še vedno krepko orje na misijonski njivi, br. Ludvik Zabret, ki spreminja indijsko puščavo v cvetoče vrtove, p. Vladimir Kos, ki ga Japonska še vedno navdihuje z lepimi pesmimi, pa še drugi misijonarji in misijonarki. Vsi se tudi zahvaljujejo za redno pošiljanje Katol. glasa.

Mesec za katoliški tisk

POTREBNA NAM JE NE SAMO VERSKA, AMPAK TUDI DRŽAVLJANSKA VZGOJA

Anton Mahnič je pri nas Slovenceh prvi hotel, naj se tudi politično življenje čimbolj drži Kristusovih načel. To je zagovarjal v svoji reviji »Rimski katolik«, ki je prava revija na Slovenskem. Mnogi so mu to zamerili in mu zamerijo še danes. A po krivici. Saj kristjan ne sme biti kristjan le doma v svoji družini, v javnosti pa ne.

Takšna dvoletnost je velika nevarnost tudi danes v demokratični družbi, kakršna je v Italiji. Da se temu izognemo, je potrebna ne samo verska, ampak tudi državljanska vzgoja kristjanov. Ta vzgoja ima za cilj ustreznega državljanca seznanjati z vprašanji sodobne družbe in mu pomagati v iskanju ustreznih rešitev v skladu z njegovo vestjo.

To pa je ravno poslanstvo katoliškega tiska. Verski tisk pomaga graditi versko zavest, katoliški tisk pa državljansko osveščenost. Oboji tisk nam je zaradi tega potreben in koristen.

Tu v našem zamejstvu je katoliški tisk tem bolj nujen, ker v Sloveniji nimamo potrebne svobode, da bi mogli v političnih vprašanjih vedno povedati celo resnico. Vsled tega, če hočemo rasti kot kristjani in državljani, bomo slovenski katoliški tisk brali in ga podpirali. Veran Slovenec, ki tega ne dela, je podoben človeku, ki noče videti svojega pravega obraza.

Slovenci po svetu

† Franc Obljubek

20. januarja bo minulo leto, odkar je tragično preminil Franc Obljubek, markantna osebnost slovenske emigracije v Kanadi. Rodil se je 14. febr. 1933 v Krasnem (Goriška Brda). Srednjo šolo je obiskoval v Sempetru pri Gorici in v Ljubljani. Leta 1951 je odšel v Italijo, leta 1952 pa emigriral v Kanado. Nekaj časa je delal v gozdu, nato v knjigarni v Thunder Bayu. Leta 1959 se je poročil v Mery Ožbolt (slov. rodu). Rodili sta se mu hčerki Mirjam in Tanja.

Ob delu je študiral na univerzi v Torontu, kjer je diplomiral, nato napravil še magistririj iz knjižničarskih ved. Nekaj let je učil na univerzi v Torontu. 1972 je ustanovil večkulturno društvo Kanade, 1975 pa je postal predsednik tega društva. Bil je tudi predsednik kanadskih Slovencev in slov. društva v Thunder Bayu. Ustanovil je časopis Northern Mosaic in postal njegov glavni urednik. Zaposlen je bil kot predsednik pri Ontario Subrary Service, zadolžen je bil tudi za izobraževanje knjižničarjev.

Poleg številnih publikacij je napisal pomembno knjigo »Librariat Training Manual«. Za njegovo vsestransko uspešno delovanje, predvsem na kulturnem področju, je dobil mnogo nagrad. Med najpomembnejšimi je srebrna medalja kraljice Elizabete, zavoljo katere je bil povabljen na banket ob njenem obisku v Kanadi (1977).

Številni članki v časopisih, sožalje svojem, velika udeležba pri pogrebu so bili dokaz, kako močno je odjeknila vest o njegovi prezgodnji tragični smrti. V zveznem parlamentu v Kanadi je bilo na dan njegovega pogreba njemu posvečenih 15 minut.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Gverilci revolucionarne stranke etiopskega naroda (EPRP) so 27. decembra lani izvedli napad na gradbišče Tala-Beles, kjer rimsko podjetje Salini regulira zemljo, da bi jo ob jezeru Tala in reki Beles napravilo rodovitno. To delo finansira Sklad za italijansko pomoč FAI (800 milijard lir), vendar obstajajo dokazi, da marksistični režim v Addis Abebi to pomoč zlorablja za svoje zatiralne akcije. Prav napad omenjenih gverilcev naj bi svetovno javnost na to opozoril. Pri napadu je bilo ubitih 40 oseb, ugrabljenih pa 22, med njimi dva italijanska tehnikarja. Ugrabljeni naj bi že bili nekje v Sudanu. Organizacija EPRP je bila ustanovljena leta 1972, bori se po lastnih besedah »proti vojaški diktaturi fašističnega« Haileja Mariama Mengistuja in se zavzema za uvedbo pluralistične demokracije. Zanimivo pa je, da tvorijo srž tega gibanja marksistično usmerjeni razumniki in sindikalisti, podpirata pa jih vladi v Sudanu in Somaliji.

■ V noči s 30. na 31. december je prišlo do močne eksplozije v bližini Palace Hotela v Meranu na Južnem Tirolskem. V njem se je mudil na počitnicah tudi zunanji minister Andreotti, ki rad prihaja v Meran na oddih. Posebne škode ni bilo. Policijske oblasti menijo, da je bil atentat delo južnotirolskih nezadovoljencev, ki so hoteli s tem ministra opozoriti, da zahteve nemške narodnostne skupnosti v tej avtonomni pokrajini še vedno niso povsem izvedene. Rimska vlada se prav tako kot pri Slovenceh poslužuje uspešne taktike zavlačevanja in odlaganja, kar pa na Južnem Tirolskem povzroča veliko več hude krvi kot pri nas.

Bralci pišejo

Skrivnostno izginotje nekega članka

Rad vzamem v roke Celovski Zvon, in to ne samo zaradi lepe in čiste slovenščine, ampak tudi iz mojega ideološkega vidika, saj je ta revija doslej vedno dokazala, da so ji za osnovo večne vrednote, kot so svoboda, antitotalitarizem, demokracija in pluralistično gledanje na dogodke pri nas in v svetu.

Toda v zadnji, decembrski številki (IV/13) sem postal pozoren na neko okoliščino, ki mi še zdaj ni povsem jasna. Naj povem, za kaj gre.

Tako v uvodnem (na prvi strani) kot v zaključnem kazalu (na zadnji strani) berem, da je na strani 83 revije članek izpod peresa L. Detete z naslovom »Ob smrti pisatelja Mirka Javornika«. Listam revijo, pa o omenjenem zapisu ni ne duha ne sluha, ne na 83. strani ne nikjer drugje.

Kaj je mogoče, da je to le tehnični, oz. tiskarski spodrslijaj? Je morda možno, da so ostale številke revije z natisnjenim omenjenim člankom, le da sem jaz imel tako smolo, da je takšen izvod prišel, okrnjen, v moje roke? Ali pa se za kulisami skriva kak drugi maneuver, oziroma kak cenzor z ideološkimi škarjami v rokah?

Bog ve, če bosta uredništvo ali pa avtor članka sama to zadevo razčistila, tudi zaradi pietete do umrlega slovenskega pisatelja. Osebnosti si res to žele.

(Sledi podpis)

Številke ne lažejo

V božični številki Primorskega dnevnika (24.12.1986) berem med raznimi krajšimi informacijami, obvestili itd. tudi rubriko »Včeraj - Danes«, ki med drugim objavlja tudi podatke o rojstvih in smrtih na Tržaškem.

Prejšnji dan se je v Trstu rodilo pet otrok. Njih priimki: Serino, Stacul, Di Marino, Pradal, Accorsi, torej očitno noben otrok slovenskega porekla. Med umrlimi pa je isti dan zabeleženih kar 23 oseb. Od teh je slovenskega porekla gotovo vsaj deset. Matematični račun nam torej pove nekaj zelo enostavnega in obenem zaskrbljujočega: demografsko vzeto je v enem dnevu kar deset Slovencev manj v našem narodnostnem tkivu tokraj meje.

Nehote se mi ob tem dejstvu vsiljuje vprašanje in grenka ugotovitev:

1. Če koliko Slovenci po tej poti šli na preje, koliko nas bo še leta 2000?

2. Ne vem, če se vneti zagovorniki splava tudi v našem slovenskem zamejskem prostoru (in imeli so na voljo za svojo propagando in ideje tudi edini slovenski dnevnik pri nas) zavedajo »dalekovidnost svoje naprednosti« ob zagovarjanju splava, češ da je ženska »gospodar svojega telesa« in podobno. Če se zavedajo, kaj pomeni prej omenjeni rezultat, se lahko samo veselijo, da jim je kar dobro uspelo ob postopnem uničevanju slovenskega življa v zamejstvu. Zelo težko bo potemtakem pred italijanskimi oblastmi zagovarjati tezo, da na Tržaškem živi 60.000 Slovencev. Morda kje drugje, a v Trstu gotovo ne!

(Sledi podpis)

■ V mestu San Juan na otoku Portoriku je v velikem hotelu Dupont Plaza izbruhnil v prvem in drugem nadstropju stavbe, katera ima 450 sob in 21 nadstropij požar, ki je poleg sob zajel tudi plesno dvorano in igralnico. Domnevajo, da je bil ogenj podtaknjen. Našli so nad 60 zglelenih trupel, premmogi pa so odnesli težke opekline.

Nova pobuda Goriškega misijonskega centra

Savana v zahodnoafriški državi Mali, kamor se odpravljajo člani goriškega Centra za sodelovanje in razvoj

Država Mali, ki leži na južnem robu Sahare na zahodnem delu Afrike, je ena najbolj revnih afriških dežel. Samo lansko pomlad je tam zaradi ošpic umrlo 120 otrok, 40 poliomielitičnih, več desetih zaradi meningitisa, štiri tisoč jih zbolilo v enem letu. Prav v to državo bodo odšli v juniju 1987 prvi prostovoljci iz Centra za sodelovanje in razvoj (VCS) ob sodelovanju in podpori Goriškega misijonskega centra.

Razvojni načrt predvideva postavitev prvih zdravstvenih infrastruktur v kraju Sanzana. Območje se razprostira na površini tisoč kv. km (dve goriški pokrajini) ter vključuje 30 naselij z 12.000 prebivalci. Delalo se bo istočasno na dveh področjih: zdravstvenem in vzgojnem za žensko mladino.

Na zdravstvenem bosta zaposleni dve bolničarki: ena stalna v dispanzerju v Sanzani, ki pa mu je treba poskrbeti vodo in ga spopolniti v opremi, druga pa bo obiskovala naselja in tam poskrbela za zdravstvo. Dve drugi postovoljki bosta delali v centru za žensko vzgojo (kuhinja, šivanje, nega otrok, osebna higiena...) ter vodili razne zadevne tečaje. Razvojni načrt naj bi se izvedel v desetih letih ob navzočnosti 10-12 prostovoljcev, ki bi se izmenjavali vsaka tri leta.

Ze v januarju letos se bo pričelo z deli za zgraditev hiše za prostovoljce, stavbe z desetimi posteljami težko bolnih in okuženih, z izboljševalnimi deli v že obstoječem dispanzerju in izkopanjem dveh 75 m globokih vodnjakov. Nabaviti bo treba tudi vozilo za prevoz hudo bolnih v 70 km oddaljeni kraj Sikaso, kjer je bolnišnica.

Prostovoljcev trenutno ne manjka. Prijavilo se jih je 40. Sedaj je potrebna pomoč vernikov goriške škofije, da se uredi tudi ta novi pomembni načrt.

Giuseppe Baldas

Problem onesnaževanja in zakon Altissimo

Znani »paket« Altissimo, imenovan po pristojnem ministru, za Trst in Gorico, vsebuje med drugim tudi razne ugodnosti podjetjem za zgraditev industrijskih objektov. Za te ugodnosti se zanimajo razni industriji. Zgleda pa, da zemljišč, posebno v goriškem Industrijskem konzorciju, ni dovolj.

Tako so problemi z razširitvijo tekstilne tovarne Manifattura Goriziana, ki bi se rada raztegnila na sovodenjsko območje. V zvezi s tem pa bi morala sovodenjska občinska uprava spremeniti svoj regulacijski načrt. Vse to je povzročilo vrsto dogodkov, o čemer smo že poročali. Nastop sovodenjskih občanov, pa politična polemika v sovodenjskem občinskem svetu med večino in opozicijo SSK, sindikalna stavka in omejitve števila upepeljevalnikov po zakonu so botrovali, da je ta problem verjetno zamrznil.

Ožji odbor sovodenjske občinske uprave je namreč kot glavni pomislek za spremenitev regulacijskega načrta postavil problem čistoče okolja v zvezi z upepeljevalnikom. Ko je namreč rimski parlament pred štirimi leti odobril zakon o zaščiti okolja in zraka, je predpisal tudi zmanjšanje števila teh objektov. V tem smislu naj bi se ojačil goriški upepeljevalnik, ki stoji neposredno v bližini sovodenjskih hiš in deluje od leta 1972, od današnjih 40 tisoč na 134 tisoč prebivalcev zmogljivosti. Isti zakon tudi določa, da morajo upepeljevalniki, ki ne ustrezajo zakonskim predpisom, prekiniti svoje delovanje z 31. decembrom 1986. Prav zato se je goriško županstvo poslužilo člena v tem zakonu, ki omogoča začasno delovanje tega objekta kljub ugotovitvi, da goriški upepeljevalnik ne odgovarja zakonskim predpisom.

Res nas zanima, kako se bo končala zadeva s spreminjanjem regulacijskega načrta sovodenjske občine v prid zgoraj omenjene tekstilne tovarne, ko pa stavi občinski svet pogoje glede čistoče okolja, od katerih (kot pravi), ne misli odstopiti. Nadalje se sprašujemo, ali se bo res Industrijski konzorcij zadovoljil z zemljiščem, ki je potrebno za razširitev tekstilne tovarne. Kajti zakon Altissimo je sprožil novo povpraševanje po zemljiščih in kot pravi italijanski pregovor: L'appetito viene mangiando — želja po jedi pride z jedjo. Bližnja prihodnost bo pokazala, kako bo sovodenjska občinska uprava kot samostojna občina in obenem član Industrijskega konzorcija, sestavljena iz samih članov slovenske narodnosti, rešila zadevo predloženega krčenja svojega ozemlja, kateremu občani odločno nasprotujejo. - Br.

Sovodnje

Občinska seja 23. dec. Najprej je svet odobril odborov sklep za dodatna dela pri preureditvi šolske stavbe v Rupji, za kar bo potrebnih še štiri milijone lir. Ponovljena je bila lanska prošnja na Deželo za prispevek 112 milijonov lir za postavitev garaže za občinska vozila. Garaža naj bi stala na zemljišču za otroškimi vrtcem, ki ga je občinska uprava kupila skupaj s Kodermačevo hišo. Odobren je bil tudi strošek 3.960.000 lir za prvi del ozvočenja v občinski telovadnici.

Da bi bila občinska knjižnica sodobno opremljena, je svet naprosil deželno upravo za 9.750.000 lir. V prošnji je vključena tudi nabava novih knjig.

Župan je svetovalce obvestil o občinskem prazniku 9. jan. v Škofji Loki in predlagal, naj se sestavi delegacija, ki se bo praznika udeležila, občinska uprava pa bo najela avtobus za 11. januar za tiste, ki bi se udeležili pohoda od Selc do Dražgoš.

Podžupan Klemše je svet seznanil o preurejanju vodovodnega omrežja, ki ga je odobril CAFO. Dela naj bi stala pol-drugo milijardo lir. Isti Konzorcij je odobril splošni načrt raztegnitve plinskega omrežja, pri čemer prideta v poštev tudi vasi Sovodnje in Doberdob, ne pa zaenkrat območje teh dveh občin. Na prostoru Sovodenj je predvidena napeljava plina tudi v obrtniško cono v Malniščah.

Za preglednike obračuna za leto 1986 so bili izvoljeni Joško Marazčič (SSK), Enzo Panariti in Klara Fornazarič-Cavdek.

Ker je bila ta seja zadnja v letu 1986, je župan Primožič zaželel svetovalcem in njih družinam vesele praznike ter dodal misel, naj bi bile dobrine sveta bolj pravično porazdeljene. Kakor je že navada, so nato svetovalci v bližnji gostilni nazdravili novemu letu. - R. D.

DAROVI

Za tiskovni sklad Katoli. glasa: Amalija Ušaj 100.000 lir.

Ob izgubi dragega moža in očeta Jožeta daruje družina Ušaj, Gorica za Katol. glas, za Zavod sv. Družine, za cerkev sv. Ignacija v Gorici, za cerkev sv. Ivana istotam, za cerkev v Števerjanu in za Marijine sestre v Gorici po 100.000 lir.

Za cerkev v Nabrezini: Radovič 100.000; Pertot 70.000; ob pogrebu Mateja Veniera 60.000; Joli Rudež 50.000; ob pogrebu Elizabete Caharija 50.000; Z. Gruden 50.000; N. N. 50.000; Šavli 40.000; Petelin 30.000; Ferlat 10.000; Kojanec 10.000; G. J. 10.000; N. N. 10.000; Caharija 5.000 lir.

Za kapelco v Cerovljah: sestrična Božena, Mavhinje namesto cvetja na grob Bojana Terčona 50.000 lir.

Za cerkev v Avčah: zbor »Lojze Bratuž« namesto cvetja na grob Franca Jericija 200.000 lir.

tržaške novice

Interpelacija dr. Štoke glede motnje polnočnice

Med polnočno božično mašo v stolnici sv. Justa v Trstu je škof Bellomi poleg v italijanščini izrekel svoje pozdrave tudi v slovenščini, srbohrvaščini in grščini (za pravoslavne vernike). Nekaj mladih je ob pozdravi izrazilo svojo nevoljo s tem, da so v cerkvi vzklikali Duceju in izrekli žaljive besede, pred vrati pa zažgali petardo. Samo dejanje je v javnosti in v sredstvih javnega obveščanja razliko odjeknilo, najbolj neprimeren pa je bil komentar milanskega dnevnika »Il Giornale«, ki je dogodek povezal z borbo zoper dvojezičnost, ki da se ga hoče vsiliti v deželi Furlaniji-Juljski krajini.

Deželni svetovalec dr. Drago Štoka (SSK) je zaradi tega vložil interpelacijo, v kateri vprašuje deželni odbor, kaj misli storiti v zvezi s to provokacijo, ki je žalila tako tržaškega škofa kot slovensko občestvo. Dejanje je še bolj nizkotno, ker se je primerilo na praznik miru, pravice in bratstva, pri čemer so bili Slovenci na surov način žaljeni v svojih najbolj vzvišenih čustvih morale in družbenega sožitja.

Obdarovanje otrok pri Slov. dobrodelnem društvu

Slovensko dobrodelno društvo v Trstu je tudi letos pripravilo precejšnje število zavojev z oblačili, obutvijo in šolskimi potrebščinami ter z njimi obdarilo potrebne otroke slovenskih osnovnih šol na Tržaškem. S to pobudo je Dobrodelno društvo prineslo v revne slovenske družine nekaj božičnega veselja in razpoloženja.

Ob tej priložnosti se Slov. dobrodelno društvo iskreno zahvaljuje vsem dobrotnikom, ki so mu ob tej pobudi pa tudi skozi vse leto priskočili na pomoč. Naša posebna zahvala gre tudi učiteljem, ki so sodelovali z našim društvom s tem, da so nam javili otroke, ki so potrebni pomoči.

V okviru svojih možnosti bo Slov. dobrodelno društvo v Trstu še naprej nudilo pomoč revnim otrokom slovenskih šol in njihovim staršem. Lahko se javite na sedežu društva, ul. Machiavelli 22/II, vsako sredo med 16.00 in 18.30, tel. 65612.

ZVEZA CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV - TRST

priredi v nedeljo 11. jan. ob 16. uri v stolnici sv. Justa v Trstu

božični koncert

Bolj veseli božični prazniki v Sloveniji

»Glas koncila« podčrtuje v svoji božični številki, kako se v »sosednji« republiki civilne in cerkvene oblasti prizadevajo o božiču za složno sodelovanje v prid miru in napredka. To je pretkle praznike bilo tudi resnica. Pri tem izstopajo tri dejstva.

Pred božičem je predsednik SZDL Jože Smole po televiziji voščil zdomcem, ki so se vračali domov na počitnice, vesele božične praznike, vsem pa srečno novo leto. Tudi SZDL se je prvič po zadnji vojni spomnila na božič in ga tudi imenovala s pravim imenom.

Nadškof Alojzij Šuštar je prav tako prvič po vojni lahko voščil za praznike po ljubljanski televiziji in radiu. Do letos je to lahko storil samo po tržaškem in nemškem radiu. Njegov govor so naslednji dan objavili časopisi. Toda, kot opozarja »Družina«, so časopisi izpustili en odstavek škofovega govora, v katerem govori o krščanskem božiču: »V sveti noči praznujemo zgodovinski dogodek Jezusovega rojstva v Betlehemu. Oznanilo o tem je zapisano v božičnem evangeliju z besedami: »Ne bojte se, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudi. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Zveličar, Kristus Gospod.« Krščanska korenina božičnega praznika je korenina in vir vseh drugih človeških in kulturnih razsežnosti.«

Za dnevno časopisje so bili ti stavki prehud, da bi jih objavili, vendar so jih poslušalci slišali.

Tretji izreden dogodek je bil koncert božičnih pesmi na božično vigilijo 24. decembra ob 18. uri v Cankarjevem domu v Ljubljani; koncert je izvajal zbor Consortium musicum pod vodstvom prof. M. Cudermana. Zbor je zaključil koncert s pesmijo »Sveta noč, blažena noč«. Tedaj je vsa dvorana vstala pokonci in to sklad-

Kronika iz Mačkolj

Najprej velja poudariti vztrajnost delovanja v zborih vseh naših pevcev od najmlajših do starejših. Na reviji Zveze cerkvenih pevskih zborov 23. nov. 1986 sta nastopila oba naša zbor, dekliški in mešani (ki je pomotoma izpadel iz programa v vabilu). Mešani je tokrat prvič nastopil z novim in mladim zborovodjem Ignacijem Duhom, ki je poprijel za to delo z navdušenjem in mu ob tem želimo uspeha in zadoščenja.

Dekliški zbor je izvedel krajši koncert v dolinski cerkvi ob mladinskem srečanju na praznik Brezmadežne (8. dec. 1986).

V božičnih dneh so povzdignili v cerkvi praznično vzdušje s svojim petjem vsi trije zbori; v glavnem poje pri službah božjih seveda cerkveni mešani zbor. Na Štefanovo so med mašo prepevala tudi sama dekleta. Za praznik sv. Družine in nedolžnih otrok so kot vsako leto prepevali otroci.

V tej kroniki bodi zapisano tudi, da organizira naša skavska družina vsako leto miklavževanje. Žal je tudi tokrat manjkala predhodna reklama. Razen lepakov po vasi (izdelki skavske mladine) ni bilo vabila ne obvestila niti v časopisju niti po radiu. Prav tako se ni pozneje nikjer nič poročalo. Naj bo pa tu povedano, da so otroci ob Miklavževem prihodu (v srenjski hiši, 6. dec.) zapeli kar šest pesmi; najmlajši iz skavske družine so pod vodstvom Darije Smotlak odigrali primeren Miklavžev prizor; oni večji so pa pod vodstvom Monike Šturman in Estere Smotlak uprizorili uspešen skeč pop glasbe. Miklavž je posrečeno opravil svojo nalogo, da smo bili ob koncu vsi iste misli: čez leto dni naj se zopet vrne.

Prav lepo se je odrezala naša mladinska igralska skupina za tepežnico (28. dec. 1986). Člani Slovenskega šopka so podali spevoigro »Naše žive jaslice« v režiji L. Smotlak. Nastopil je tudi ansambel župnijske glasbene šole. Prireditev je navdušila številne gledalce, da so mnogi ob koncu zaželeli, da se program ponovi v kateri sosednji vasi. Sli smo pa kar v mesto in o sv. Treh kraljih zaigrali in zapeli na odru Marijinega doma v ul. Risorta. - L. P.

V cerkvi v NABREZINI bo v nedeljo 11. januarja ob 17. uri

TRADICIONALNA BOŽIČNICA

Nastopi skupina Gallus Consort iz Trsta z božičnimi pesmimi v več jezikih ob spremljavi flavte, čela in klavičbala. Govor: prof. Lučana Budal o Primožu Trubarju. Podeljene bodo nagrade za jaslice. Sledi blagoslov.

Škofovsko posvečenje dr. Perka

Novi beograjski nadškof in metropolit prof. dr. Franc Perko je sprejel škofovsko posvečenje iz rok samega papeža Janeza Pavla II. na praznik Razglašanja Gospodovega 6. januarja. V Rim ga je osebno povabil sv. oče, ki ga je želel posvetiti z nekaterimi drugimi novimi škofi, katere je imenoval v zadnjih tednih.

Z GORIŠKEGA

»Sejme«

V vsej spodnji Furlaniji do Laškega (Bizizarija) so kot stara navada na predvečer praznika sv. Treh kraljev domačini prižgali »sejme«, tamossis ali pignarui oz. visoke ognje. Ta stari poganski praznik, ki se je ohranil do danes, ima več pomenov; z njim so častili tudi razne bogove. Mislim, da sta najvažnejša pomena družabnost in da so mislili s kresom pomagati soncu, ker v tem času postaja šibkejše in mu je treba pomagati s svetlobo in toploto.

Primorski Slovenci te šege ne poznajo, čeprav je razširjena tudi po drugih delih Evrope. Pač pa sodelujejo Slovenci iz Laškega v »sejmi« na pobočju Krasa nad Romjanom in v Selcah. Vendar tu ob meji s Padsko nižino ne najdemo več tipičnih kresov, ki so značilni za slovenske vasi za najdaljši dan v letu, tj. za sv. Janeza Krstnika oz. 23. junija.

Slovenci na Laškem bodo tokrat ob začetku novega leta začeli delovanje s tradicionalnim božičnim koncertom. Letošnji (že sedmi zapovrstjo), bo v nedeljo 11. januarja v cerkvi sv. Lovrenca v Ronkah ob 15.30. Sodelovala bosta zbor »Pod lipo« in glasbena šola iz Špeta Slovenov (Benedičja). - K. M.

Avče

Pogreb duhovnikovega očeta. V nedeljo 4. januarja popoldne so v Avčah pokopali Franca Jericija. Pokojni je bil izrazita krščanska osebnost v domači vasi; oče številne družine (osem otrok, štiri sinovi in štiri hčere), po poklicu kmet in po potrebi tudi vaški mesar, dolgoletni ključar domače župnije. V svojem dolgem življenju (učakal je 92 let) je bil vedno na razpolago vsem z nasveti in tudi s praktično pomočjo.

Kljub težkim razmeram je najmlajšima sinovoma Stankotu in Jožetu pomagal, da sta študirala, Stanko za duhovnika, Jože za živinodravnika. V zadnji vojni je izgubil enega sina pri partizanih, po vojni pa sta prezgodaj umrla žena in sin Jože. Zato ga je pri pogrebu spremljalo šest še živih otrok, med njimi Stanko, ki je daroval pogrebno mašo. Domači župnik g. Mirko Škarabot je somaševal, dekan Srečko Šuligoj je pa vodil pogreb in se s toplimi besedami spomnil pokojnika in njegovih zaslug za Cerkev in vaško skupnost.

Ob grobu se je od pokojnega Franca poslovil zastopnik domačega pevskega zbora, ki je občuteno pel pri maši, pred domačo hišo in na pokopališču. Tu je zapel Gallusovo Ecce quomodo tudi moški zbor iz Levepe. Kako je bil pokojni Franc priljubljen, je pokazala tudi izredno velika udeležba ljudstva, tako domačinov kot nedomačinov. Tudi iz Gorice je prišlo za postopstvo pevskega zbora Lojze Bratuž, profsorskega zbora enotne srednje šole Ivan Trinko, kjer g. Stanko uči petje in več duhovnikov ter drugih vernikov.

Prof. Stanko Jericiju, njegovim bratom in sestram ter vsem ostalim izrekamo sožalje, pokojnemu očetu pa želimo večno veselje pri Bogu, ki mu je vse življenje tako zvesto služil.

Sožalje

Ob izgubi očeta Franca izreka zbor »Lojze Bratuž« svojemu dirigentu Stanku Jericiju iskreno sožalje.

IZŠEL JE »PASTIRČEK« ST. 4

ACM - Gorica vabi k maši za edinost, ki bo v ponedeljek 12. jan. ob 16. uri v Zavodu sv. Družine.

Za slovenske misijonarje: N. N., Rupa 100.000 lir.

Pridiga goriškega nadškofa na Silvestrovo

Na večer zadnjega dne v letu 1986 je goriški nadškof p. A. V. Bommarco opravil v stolnici zahvalno mašo, med katero je tudi podal neke vrste obračun o pretekli dejavnosti in program za prihodnost.

Omenil je molitveno srečanje za mir v Aziziju, preureditev škofij v Italiji, združitve škofij, ustanovitve nove srednje šole »Sv. Pavlin Oglejski«, ki bo namenjena vsem, ki si želijo poleg znanstvene rasti tudi krščansko vzgojo, nadalje posvetitev nove župnijske cerkve sv. Petra v škofiji Bouaké (Slonokoščena obala), se spomnil petletnice smrti svojega predhodnika msgr. Cocolina ter se zavzel, da bi tudi Gorica praznovala svoja mestna zaščitnika sv. Hilarija in Tacijana kot vsa ostala glavna mesta italijanskih pokrajin z dela prostim dnevom. Voščilom za novo leto v italijanščini je na koncu pridige dodal še voščilo v slovenščini.

Novi gradbeni načrt za slovenske šole

Te dni se je pokrajinski odbornik dr. Mirko Špacapan sestel z goriškim županom Scaranom in podžupanom Del Bem ter s predsednikom pokrajinske uprave prof. Cumpeto. Na sestanku so se pogovorili o novih načrtih za gradnjo slovenskih šol v Gorici, ki jih je treba poslati v Rim do konca januarja. Več o tem v prihodnji številki.

Pred petimi leti je umrl nadškof Peter Cocolin

V nedeljo 11. januarja bo poteklo pet let od smrti nadškofa Petra Cocolina. Njegov spomin je po petih letih prav tako živ kot prej. Škofija se ga želi spomniti ob petletnici smrti takole: v nedeljo 11. jan. ob 16.30 bo v Avditoriju L. Fogar (bogoslovno semenišče) spominski govor, ki ga bosta imela Mafaldo Cechet in Celso Macor; ob 17.30 bo odkritje spominske plošče v sejni dvorani jezikovnega liceja; ob 18. uri bo sv. maša v kapeli sv. Karla. V spomin nadškofa Cocolina se zbira poseben študijski fond za vzdrževanje enega bogoslovca.

Nadškofa Cocolina se želi spomniti tudi škofijski Misijonski center. Saj je bil Peter Cocolin tisti, ki je prvi pokazal izredno zanimanje za misijone, ko je osebno odprl center za gobavce Manikrò v Slonokoščeni obali. Leto po njegovi smrti so v tistem središču za gobavce zgradili dve hišici za okrevajoče ter ju poimenovali po Petru Cocolinu. Letos za peto obletnico njegove smrti ima Misijonski center namen zgraditi Dom zatočišče (Maison d'Accueil) v državi Mali (škofija Sikasso). Gre za hišo, ki naj bi imela deset postelj ter manjši center za analize. V tej hiši bi sprejemali bolnike za manjše kirurške posege, saj je najbližja bolnišnica 70 km daleč. Tudi to hišo bodo poimenovali po Petru Cocolinu. Stroški bodo znašali okrog 30 milijonov lir.

Mladinska sekcija SSK - Gorica

Obračun delovanja. Od septembra do konca leta 1986 je bila politična dejavnost Mladinske sekcije SSK na Goriškem zelo živahna. Proti koncu septembra je bil običajni sestanek koordinacije v Novi Gorici. Govorilo se je o srečanju narodnosti, ki je bilo v Lendavi, a katerega se nismo mogli udeležiti. Nato smo predebatirali namen in smisel koordinacije, tj. sestankov, ki jih prirejamo skupno z mladinci tostran in onstran meje za skupne dejavnosti. Na dan je prišlo, da koordinacija potrebuje novih idej in manifestacij, da se dejavnost popestri.

V oktobru je bil tudi uvodni sestanek v politično delo na sedežu naše stranke. Sejo je vodil tajnik Renco Frandolič. Govorili smo o koordinaciji, srečanju narodnosti, o šolskih problemih na Goriškem, o športu in o ekonomiji. Zlasti kar zadeva šport je Mladinska sekcija pozorno sledila novi sponsorizaciji odbojarske ekipe Olympia-Kmečka banka, ter proble-

mu zaposlovanja mladih v naša podjetja. Na dan so prišle tudi nove pobude, ki jih lahko sekcija izpelje in to kar zadeva problem delovnih mest, ki so primarne važnosti za našo mladino. Še vedno je v teku akcija poslovenjenja imen (formularje že imamo) in priimkov. Ta podvig bo mo tudi ustrezno objavili v javnosti na mladinski deželni ravni. Kogar zanima, se lahko obrne do naših predstavnikov.

V soboto 20. decembra smo se kot sekcija udeležili tudi mladinskega socialističnega kongresa v Tržiču (Monfalcone). Od slovenskih organizacij zamejske mladine smo bili prisotni le mi in dali so nam tudi besedo za pozdrav. Naš tajnik Mladinske sekcije se je v govoru dotaknil šolske problematike na Goriškem in socialistična mladina nam je dala prav; nato je bil govor o globalni zaščiti in višješolski reformi. Obisk njihovega kongresa je bil pozitiven, ker se socialistična mladina zanima za slovenski problem v zamejstvu in gleda nanj z modernim, naprednim in strpnim pogledom, skratka v luči enakopravnosti tu živčih dveh narodnosti.

Božičnica v Štandrežu

Predzadnji dan pouka je osnovna šola »Fran Erjavce« - Štandrež priredila božičnico v župnijskem domu »Anton Gregorčič«. Sodelovali so vsi šolarji in se predstavili z deklamacijami, petjem in drugimi nastopi.

Osrednji del je bil prizor Janeza Povšeta »Kaj za božič si želim«, ki je dal prireditvi tudi naslov. Vsebinsko nam delo prikazuje božične želje otrok iz različnih družbenih okolij in na prijeten način vzgaja naše najmlajše v ljubezni do sočloveka.

Na odru so nastopili trije snežaki, skupina zajčkov, pastirčki s svečami, snežinke, živo božično drevesce in ob spremljavi klavirja ustvarili res doživeto in praznično razpoloženje. Ob zaključku je združeni šolski zbor zapel še nekaj priložnostnih pesmi.

K uspehu prireditve je pripomogla tudi štandreška rajonska konzulta, ki jo je gmotno podprla. Obiskovalci so s prostovoljnimi prispevki obdarili sklad »Mitja Čuk« iz Trsta. Predstavnica omenjenega sklada, Stanka Čuk, je ob koncu božičnice prikazala šolarjem in odraslim pomen in namen Sklada. Učenci so tako nvoič slišali, da marsikateri otrok ni tako srečen, da bi bil popolnoma zdrav. - M.

KATOLIŠKI GLAS list za kritične bralce

Vrh. sv. Mihaela

Pred nekaj leti so na Vrhu nekateri kulturno osveščeni vaščani, med njimi zlasti mladi gostilničar Avguštin Devetak, obudili lepo staro navado »petje Treh kraljev«. Opustili so jo v času zadnje vojne, obstaja pa v tem, da skupina mož in fantov na dan sv. Treh kraljev 6. januarja obiše vrhovske hiše in članom družine zapoje koledniški pesem, ki se začneja s pozdravom: »Dober večer, gospodar, o gospodar, Trije kralji so v deželi...«, nakar sledi enajst do petnajst kitic nabožne in posvetne vsebine s pripovedjo med kiticami: »Trije so kralji v deželi, Marja rodila je Jezusa.«

Letos se je zbralo za ta pohod po vasi dvajset udeležencev. Predhodno so imeli pevske vaje in določili tiste, ki pojejo naprej, kdo bo nosil žakelj za moko, kdo košano (koš) za jajca in klobase. Na praznik so se ob 14. uri šli v gostilni »Pri Lovcu« in od tam začeli svoj obhod. Pozno v večer so se vrnili v isto gostilno, da v veselju družabnosti použijejo zaslužen večerjo. V časih, ko je bil denar dragocen, so ljudje dajali kolednikom poleg jajc in klobas zlasti ajdovo in koruzno moko, iz katere so si skuhalo dobro za-beljeno polento. Danes je te poljščine nadomestil predvsem denar, saj se da z njim oskrbeti tudi vsa druga živila. In če bo kaj ostalo, bo šlo v prosvetne in družabne namene.

Šport

ODBOJKA C2

Olympia premagana, a še vedno pri vrhu

Olympia je tekmo v Maniagu proti tamkajšnji ekipi, s katero je delila prvo mesto, po nepotrebnem izgubila. Naši niso dobro igrali, zlasti je manjkala borbenost; napravili so tudi neverjetno veliko napak; pesnici na ljubo pa je treba povedati, da so zaradi boleznij manjkali trije igralci, in to je tudi vplivalo na rezultat 3:1, v setih 15:13, 13:15, 8:15, 9:15.

Sobotna tekma mora zdravit olympijce, zbuditi njihov značaj: dobiti morajo zaupanje vase; predvsem pa si morajo vepiti zavest, da se je treba boriti in boriti do zadnje točke in dati vse sile iz sebe.

Prihodnja tekma proti Torriani iz Gradiške je važna, kajti to moštvo je tudi tekme za napredovanje. - n

MOSKA D LIGA

Acli Ronchi - Soča Sobema 3:1 (15:6, 15:10, 9:15, 15:12)

Prva dva seta je sovedenski Soča odigrala premalo zavzeto, zato so domačini povedli z 2:0. V tretjem setu so naši začeli z zasledovanjem nasprotnika, žal pa niso vzdržali živčnega pritiska.

V soboto 10. januarja bo Soča srečala v štandreški telovadnici ob 18. uri goriško sesterko Crisci. - P. T.

Sožalje

Igralci in odborniki SŽ Olympia izrekajo svojemu trenerju in članu odbora Dariu Maražu iskreno sožalje ob smrti dragega očeta.

OBVESTILA

Redna mesečna seja ZSKP bo v ponedeljek 12. januarja ob 20.30 v Katoliškem domu v Gorici.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3, bo 12. januarja ob 20.30 Marko Tavčar predstavil knjigo Tomaža Simčiča o dr. Jakobu Ukmarju, ki je izšla v letošnji zbirki knjig Goriške Moh. družbe.

Operni balet SNG iz Ljubljane nastopi z »Baletnim triptihom« v Kult. domu v Trstu v soboto 10. jan. ob 20.30, v nedeljo 11. jan. pa ob 16. uri.

V Kulturnem domu v Trstu uprizori SSG v sredo 14. jan. ob 16. uri igro »Riba za štirje«.

DAROVI

Za Katoliški glas: Zorn, da bi Glas ne utihnil 400.000; N. N. 108.000; Škedenj za objavljanje darov v preteklem letu 100.000; Bazovica prav tako 50.000; Marija Devetta 68.000; Vera in Ivo 50.000; N. N. 52.000; Elica in Jože Gorkič 50.000; N. N. 52.000; Herman Srebrnič 10.000; Bruna Petruša 18.000; Marjan Hrovat 8.000; Lojzka Štanta 18.000; Marija Podgornik 10.000; s. Adolerata 8.000; Remo Devetak, Vrh 20.000; župnija Ricmanje in kapela sv. Leopolda pri Domju za objavljanje darov v preteklem letu 50.000; Minka Žvokelj, Gorica namesto cvetja na grob Franca Jericija 20.000; Lojze namesto cvetja ob pogrebu Tončke Pečenko r. Kompara 20.000 lir.

Za sklad katoliškega tiska: Marija Zigon 20.000 lir.

Za Katoliški dom: N. N. 50.000; N. N. 50.000; Marijina družba 15.000; N. N. 50.000; N. N. 40.000; N. N. 775.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: atleti SŽ Olympia v spomin pok. Pepija Maraža iz Steverjana 120.000 lir.

Ob četrti obletnici smrti žene Filipine Kolmačka daruje mož Virgil Bratina za slov. misijonarje 100.000, za Katoliški dom 150.000, za Katoliški glas 150.000 lir, sin pa za slovenske misijonarje 100.000 lir.

C. K., Gorica: za Katoliški glas 300.000 in za novo telovadnico v Gorici 100.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Nerina Kralj v spomin na svoje 50.000; dr. V. V. 50.000; Valerija Sosič v spomin na Ivanko Purič in Amalijo Ravbar 30.000; N. N. 20.000; razni 10.000 lir.

Za zbor Vesela pomlad: Danica Krevatin 20.000 lir.

Za CPZ Sv. Jernej - Opčine: družini Calzi v spomin na Ivanko Bandelj 50.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Marija Maligoj v spomin pokojne Antonije Pečenko 50.000; Marija Zagar 20.000; M. Kravos 20.000 lir.

Za Vincencijevo konferenco v Rojanu: žena Nada v spomin pok. Ernesta Gomezel namesto cvetja 100.000; sorodnica Vida v spomin istega 100.000 in družina Prelog 50.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Sporod od 11. do 17. januarja 1987

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.15 Mladinski oder: »Sneženi možje po zraku let«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Nediški zvon. 14.20 Radijski kviz o Primožu Trubarju. 15.30 Sportne novice. 17.00 Prenosi z naših prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Pričevanja o TIGR-u. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo; Ludvik Zorzut. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Otroški kotichek: Pravljilčni vrtljak. 16.00 Osebnost. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Repentabor 1986, 2. koncert. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka; prehrana. 14.10 Povejmo v živo! 15.00 Mladi mladim. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Repentabor 1986, tretji koncert. 18.05 S. Beckett: »Čakajoč na Godota«. Prvi del.

Sreda: 8.10 V objemu gora. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Rastline: strupi ali zdravila? Notranja stiska... 13.20 Cecilijanka 1986. 14.10 Gospodarska problematika. 15.00 Križem-kraži! 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Repentabor 1986: četrti koncert. 18.10 Kulturni odmevi.

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali ob smrti našega dragega moža, očeta in nonota

Pepija Maraža

Se posebno se zahvaljujemo g. župniku, pevcem, darovalcem cvetja in vsem, ki so se udeležili pogreba.

Zena, otroci in vnuki
Stevejan - Gorica, 29. dec. 1986

ZAHVALA

Ob izgubi našega nonota in očeta

Jožefa Ušaja (Ussai)

se iskreno zahvaljujemo gg. duhovnikom, zdravniku in Marijinim sestram za humano pomoč ter vsem sorodnikom in znancem, ki so na kakršen koli način z nami sočustvovali in rajnega pospremili na zadnji poti.

Zena Klementina in sin z družino

Gorica, 30. decembra 1986

libreria cattolica katoliška knjigarna

Piazza della Vittoria - Travnik, 25
GORIZIA - GORICA (ITALY)
Tel. (0481) 84407

- knjige (revije in specifične knjige po naročilu)
- šolske, pisarniške, tehniške in domače potrebščine
- vse vrste papirja in lepenke
- nabožni predmeti in sveče
- sezonski artikli za okras in darilo
- plošče in muzikasete
- igrače
- pisarniško pohištvo
- fotokopije

Vaš Hotel

34170 GORIZIA - GORICA (ITALY) - CORSO ITALIA, 63
TELEF. (0481) 82166 / 7 / 8 - TELEX - 461154 PAL GO I

PROSVETNO DRUŠTVO »ŠTANDREŽ« - DRAMSKI ODSEK

uprizori komedijo v treh delih Branislava Nušiča

Narodni poslanec

Režija Emil Aberšek

Premiera v nedeljo 11. januarja ob 17. uri v Štandrežu.